

DOMOLJUB.

Slovenskemu ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja kot priloga „SLOVENCU“ vsak prvi in tretji četrtek meseca. Ako je ta dan praznik, izide „DOMOLJUB“ dan poprej. Cena mu je 80 kr. za celo leto; 40 kr. za pol leta. Naročniki „Slovenca“ ga dobivajo sastonj. — Spisi in dopisi naj se pošiljajo: uredništvu, naročnina in inserati pa opravištvu „DOMOLJUBA“, Ljubljana, v semenščkih ulicah št. 2. — Naznanilo stane 8 kr. za dvostopno petič-vrsto, če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat, in 18 kr., če se tiska trikrat. Večkratno tiskanje je še veliko ceneje.

Štev. 10.

V Ljubljani, 21. maja 1891.

Letnik IV.

Kaj je novega po svetu?

Državni zbor na Dunaju zboruje že dolgo časa, a poslanci vedno le prazno slamo mlatijo. Do sedaj niso še ničesar dosegli za blagor svojih volilcev. Razprti so med seboj na toliko stranij, da niso mogli dobiti večine za vdanostno, zahvalno pismo, katero bi bili po odposlanceih izročili cesarju. Liberalni Nemci in Poljaki niso dovolili povdarjati v tem pismu, da se mora mladina vzrejevati v versko - nravnem duhu, to je v strahu božjem in da se narodom avstrijskim zagotové enake narodne pravice. Kakor pravijo, tega vlada sama ni hotela imeti. To je pač žalostno znamenje za naše razmere. Kam pa pridemo, ako se ne bo naša mladina po šolah vzrejala v strahu božjem in kam pridemo, ako bodo močnejši narodi vedno pritiskali manjše in slabejše? V teh razmerah mora pri nas v nekaterih desetletjih vse narazen iti. Vlada je zopet pri tej priliki pokazala, da nimajo od nje katoličani in Slovani ničesar pričakovati. Take vlade torej naši poslanci ne bodo mogli podpirati, kajti samo za druge kostonj pobirati iz žrjavice, tega se ljudje kmalu naveličajo. Ti nemili dogodki v državnem zboru nam zopet kažejo, kako potrebno je izvoliti le odločne, katoliško-misleče poslancae, ki dajo radi cesarju, kar je cesarjevega, a vsikdar tudi Bogu, kar je božjega, in narodu, kar je narodovega. — **V Pragi** so dné 15. maja slovesno odprli deželno kmetijsko in obrtno razstavo, kjer so kmetovalci in obrtniki razpostavili najboljša dela svojih rok. Od vseh stranij bodo ljudje prihajali ogledovat si razstavo v Pragi in tudi Slovenci nameravajo osnovati poseben vlak v ta namen na Češko. — **Poljaki** so dné 3. maja slavili stoletnico, odkar so dobili l. 1791 novo ustavo. Ni jim sicer mnogo pomagala, vendar spomin na

njo je ljub Poljakom, ki so čez mero zaverovani v sebe in v svojo zgodovino. Poljaki so pod avstrijskim, pruskim in ruskim vladarjem; pod Prusom in Rusom se jim slabo godi, v Avstriji pa prav dobro; žal da pozabljajo, da so katoličani in Slovani, ter da se vzlasti v našem državnem zboru premalo ozirajo na svoje slovanske rojake. — **Papež Leon XIII.** je izdelal posebno pismo, v katerem pojasnjuje, kako naj bi se vravnale sedanje žalostne društvene razmere na svetu. Želeti bi bilo, da bi svet poslušal glas namestnika Kristusovega ter se povrnil zopet k Bogu; potem bi bilo kmalu bolje na svetu. — Na **Nemškem** se mladi cesar in stari Bismarek kaj pisano gledata; sedaj je izvoljen Bismarek v nemški državni zbor. Bismarek je velik sovražnik Avstrije in bo najbrže govoril zoper trgovinsko pogodbo med Nemčijo in Avstrijo. — **Ruski carjevič** se je podal na dolgo pot po svetu. Med drugim prišel je tudi v Japan. Ondi ga je pa neki hudodehnik napadel, ter mu s sabljo zadal rano na glavo. Pravijo, da rana ni nevarna in da bo prvi sin carjev nadaljeval svoje popotovanje. Najbrže, da imajo pri tem svoje spletke nihilisti, sovražniki carjevi, ki hočejo na Ruskem vse obrniti narobe. — Na **Francoskem** so se po raznih krajih godeli veliki neredi dné 1. majnika. Po raznih krajih so morali vojaki streljati na delavce, ki so se zbirali in razgrajali. Kedor pozna revo delavcev po svetu sploh, ne bo se čudil, da si iščejo duška ne le na Francoskem, ampak tudi po družih državah vzlasti v Italiji in Belgiji. Brezverski in brezvestni bogataši izzemajo ubogim delavcem mozeg iz kosti in pri tem vedno zahtevajo, da naj bodo mirni in zadovoljni. Vzeli so delavcem kruh, vkradli so jim vero iz sre,

sedaj pa so začeli žeti, kar sejejo z brezversko šolo, z nepoštenimi knjigami in z umazanimi časniki — Kakšne gospodarje da imajo na Francoškem, pokaže naj ta-le dogodek: Nedavno so v nekem kraju blizu Pariza občinski odborniki vstanovili oskrbovališče, kamor sprejemajo stare onemogle ljudi. Vsak pa, ki hoče, da ga sprejmo, v to hišo, mora besedo dati, da v smrtni bolezni ne bo poklical duhovna, da hoče torej umreti brez zakramentov. Ali ni to najhujše zverinstvo, kakeršno si sploh le misliti moremo? — V Belgiji imajo delavci rudo- in premogokopov zelo slabe zasluzke. Na sto tisoče jih je sedaj po raznih krajih nehala delati in vojaki imajo posla dovolj,

da vzdržujejo mir. Kakor se sluti, nasnovali so vse to freimaurerji, ki hočejo po tem uenavladnem potu priti do vlade v Belgiji. Delavci namreč ne zahtevajo samo boljšega zasluzka, ampak zahtevajo — splošno volilno pravico. Na Nemškem jo že imajo in na Francoškem, a zaradi tega se jim nič boljše ne godi. — Na otoku *Kryu* so se kristijani vzdignili proti judom; pravijo namreč, da so judje umorili neko krščansko deklico, ker neki rabijo kri kristijanov pri svojih obredih. Judovski časniki so zagnali strašen krik in zgodilo se bo najbrže, da bodo kristijani kaznovani, judje pa se jim bodo glasno posmehovali.

Kaj je novega po Slovenskem?

Z Gorenjskega, 14. maja. Prijatelji nam poročajo, da je bil dne 11. t. m. pokopan znani trgovec Pavlin v Podbrezji. Pokojni gosp. Aleš Pavlin je bil nenavadno bistre glave, pošten katoličan, vzgleden gospodar, skrben oče in značajan konservativen mož. Njegovega lepega pogreba, kakeršnega še ni kmalu bilo na Gorenjskem, udeležilo se je nenavadno veliko ljudi ne samo faranov, temveč tudi obilo znancev iz Trziča, Radovljice, Kamnegorice, Kroke, Kranja, Ljubljane in še celo iz daljne Gorice. Krsto so kinčali krasni venči, in gorenjski pevci so zapeli pred hišo, v cerkvi in na pokopališču s prav krepkim glasom navadne mlodoneče žalostinke. Solze točila ni samo njegova blaga rodbina, temveč videl si solzo sožalja tudi v očeh marsikaterega prijatelja pogreba. To vse in obila udeležba kazala je, kako čislani od vs-h stanov je bil občespoštovani pokojnik.

Iz Idrije, 8. maja. (Po volitvah.) Volitve imajo marsikaj slabih, a tudi dobrih strani. Povsem dobro je gotovo spoznanje barve, katero volileci in nevolileci o taki priliki neprikrito pokažejo. Tudi naše zadnje državnozborske volitve bile so jako poučljive. Zgodilo se je marsikaj nelepega, kar ostane najbolje pokrito s plaščem pozabljenosti. Kar je pa lepo in dobro — to naj se postavi na svečnik! Lepo, da rečem najlepše je bilo v Idriji to, da so vsi trije tukajšnji največji trgovci z obleko, in sicer gg. Fr. Goli, Fr. Kos in Val. Treven stali trdo, nepremakljivo kakor skala, in da jih niti v takem slučaju pač premamljiva dobičkaželjnost ni zapeljala k nesloznemu delovanju v prid prave narodne koristi. Čast in slava jim bodi! Morali so dovolj pretrpeti; tudi ostudno psovanje v „Narodu“ in „Brsu“ jih je doletelo; pa kakor se blato na

Listek.

Terno!

Lep pomladni dan! Ljudje hité od krščanskega nauka iz cerkve domov. Med njimi sta že bolj pri zadnjih oče in mati z dvema otrokoma; manjši je bil star sedem, starejši deset let. Sli so memo neke lične hiše, okrog katere se je razprostiral krasen vrt. Vse je bilo v zelenju in cvetju. Žena je zvedavo pogledovala na vrt, in zdelo se je, kakor da bi večkrat vzdihnila. Mož to opazi in skoro da vé, kaj da bi mati radi imeli.

„Le potrpi nekoliko časa; ta vrtič s hišico vred bo še naš, in ako Bog dá, še kmalu. Le popolno se na-me zanesi.“

„Taka tolažba je pač po-eeni; le skrbi, da te ne bo prehitel sodnji dan.“

„Nikar ne bodi tako nezaupljiva; na svetu je

vse mogoče. Koliko je ljudij, ki so kar čez noč obo-gateli. Poglej le na Lovretovega očeta; pred desetimi leti je še gostoval in danes je on najbogatejši mož v našem trgu. Le srečo je treba imeti.“

Mojster Lesnik, s katerim smo se že nekoliko seznanili, je mizar po svojem rokodelstvu. Živel je prav zadovoljno in srečno s svojo ženko in otrokoma. Hišica, v kateri je prebival, bila je njegova in niti krajcarja dolga ni bilo na njej. Tržani so mu radi naročali delo, ker ni bil predrag in je prav lično in trdno izdeloval naročena dela. Poleg velikih vrat je pri hiši prebil okno ter napravil še stranska vratica, skozi katera so se videle lepe mize, postelje, stoli itd., ki so bili pri Lesniku na prodaj za nizko ceno.

Deset let je bil že oženjen, a vkljub vsej svoji pridnosti si ni mnogo prihranil za otroke in za starost. Imel je namreč veliko napako, ki mu je mnogo škodovala. Rad bi bil kar čez noč — bogat. Najbolj želel je kupiti sosedovo hišo z lepim vrtom,

njih ponesnaženih hišab nič več ne pozna, tako besnih nasprotnikov zagrizeno klevetanje njih čistega značaja umazati ne more.

Posebno bôde nekaternike veliki vpliv, katerega ima g. Fr. Kos. Segli so njegovi sovražniki po lopar v kôt, da bi ga potolkli, tudi metla bila je pripravljena, da pomete zadnji sled njegove časti iz Idrije. Toda glej, so možjé, ki so potisnili metlo v kôt, in v kazen njene predrznosti ji naložili pošteno plačilo! Kako pravi pregovor?

Kdor drugim jamo koplje — sam vánjo pade!

Iz Slavine. (Premije.) V Slavini so se delile minoli petek dné 15. t. m. Jan. Kalistra premije živinorejcem za najlepše junice. Prignali so iz vse fare čez 40 večinoma lepih junic, in premije so prejeli naslednji gospodarji: Martin Miliharčič iz Žej 30 gld., Luka Bergoč iz Koč 15 gld., dalje po 7 gld. 50 kr.: Miha Penko iz Slavine, J. Smerdel iz Trnja, France Lenarčič iz Hrastja, Pet. Gorup iz Matenje Vasi, Matija Klemenec iz Grobišč, France Glažar iz Koč, France Vodopivec in Matevž Šabee iz Petelin. — Vreme imamo redno le slabo in dežja preveč, da še krompirja nismo mogli dosaditi. Pivka je zatopila najlepše travnike — mlake — in se letos seno ne bo kosilo po njih. Kdaj se prične silno potrebna in od dežel. zbora obljubljená vravnava Pivke? Več tisoč stotov najboljega sena je voda pokončala le za letos.

Iz Ježice. Včeraj po polnoči pogorele so v Stožicah pri Ježici trem gospodarjem hiše z gospodarskimi poslopji vred. V ognju je poginil tudi jeden konj. Tudi štirje otroci bili so v goreči hiši

v največji nevarnosti; komaj so jih rešili. Požarnima stražama šentvidski in šišenski, ki ste prihiteli na pomoč, se je zahvaliti, da se ogenj ni še bolj razširil. Goreti je začelo v „Tajčarjevem“ hlevu. Zavarovani zoper ogenj so bili vsi trije gospodarji, a le za male svote.

Iz Polhovega Gradca, 13. maja. V nedeljo, dné 10. t. m., vršila se je pri nas slavnost blagoslovljenja „križevga pota“ po prečast. g. o. Angeliku. — Nad vasjo namreč je griček s kapeico zalestne Matere Božje. Ob potu so zidana znamenja, za katera se je blagoslovil „križev pot“. Bile so v njih dolgo let table križevga pota, in sicer z jako slabimi podobami.

Po prizadevanju našega prečast. g. župnika in bivšega duhovniškega pomočnika čast. g. Jan. Hladnika so se naročile nove slike „križevga pota“ na plehu. Slike so ukusno dovršene, tako tudi okviri, katere je naredil tukajšnji podobar po nizkej ceni.

Slavnost pričela se je ob tri četrt na 10. uro. Udje gasilnega društva nosili so table in belo oblečene učenke so svetile. Le škoda, da je ravno med sv. opravilom dež líl z vso močjo. Občinstva zbralo se je vkljub grdemu vremenu dovolj. Po dokončanem blagoslovljenju je prečast. g. blagoslovitelj v jedrnatem govoru opisaval in poudarjal pobožnost „križevga pota“.

Ko je pa prečast. gospod govoril o „križevem potu“ v Jeruzalemu ter opisaval v kratkih potezah različna svetišča ondotna, katere je s svojimi očmi pretečene mesece gledal, je ljudstvo kar strmé poslušalo. — Našim ljudém se je s tem želja ures-

ker ni imel pri svoji hiši nič vrtiča. Toda v ta namen on ni varéno hranil svojega prislužka, marveč je strastno stavil v loterijo. Za to mu ni bilo nikoli denarja preveč. Doma je stiskal in skoparil, vzlasti za-se ni imel prav nobenih potreb, le da je v soboto mogel toliko več dati na številke, ki mu po njegovem mnenju prej ali pozneje morajo donesti — terno.

Po dokončanem delu je zvečer rad zahajal v bližnjo gostilno na kozarec vina; vlekla ga je tje vzlasti družba prijateljev, ki se je ondi zbirala, bili so loteristi kakor Lesnik. Zanimivo jih je bilo poslušati, kako so moževali, ngibali številke in računali dobitke; šlo je seveda vselej na tisočo, o katerih srečolovci tako radi sanjajo.

Ko bi bili ti možje vsako leto poslali v hranilnico denar, ki so ga zastavili, sčasoma bi bili res premožni. — Tako se je zgodilo, da Lesnik v desetih letih, odkar je oženjen, ni pri svojih dobrih zaslužkih nič prihranil in le vesel je moral biti, da je

še vedno brez dolga. — Žena njegova je sicer bolj trezno mislila, vendar s časoma se je tudi navzela moževih željâ in večkrat sanjala o tisočih, ki jih jim bo prinesla loterija. Ker sta pa že deset let brezvspešno pričakovala dobitka, jela je žena obupavati in skrbelo jo je, kaj jima donese prihodnost, kam bosta z otrokoma in kaj bodo začeli, ako bi se kaka bolezen vselila v hišo.

„Kaj bo iz tega!“ tožila je nekega dne, ko ji mož ni hotel dati potrebnega denarja, češ, da morajo danes zastaviti veliko denarja, ker številke, na katere že dolgo stavijo, morajo vsaki čas priti. Zeni sicer ni hotelo iti v glavo, a možu ni upala ugovarjati in dvomi so jo še vedno motili, morebiti bo le res sreča poiskala moža in z njim celo družino.

Nekaj tednov pozneje sedela sta oče in mati pri južini, ko nekdo prihití v hišo s pismom. Bil je telegram. Lesnik ga skoro ni upal odpreti, ker je mislil, da bo zvedel kako veliko nesrečo ali smrt. Naposled vendar le odpre. V istem trenutku skoči

ničila. To jim bode v trajen spomin in besede bla-goslovitelja vedno v srcu.

Kakor drugod, tako smo tudi mi vzdihovali po lepem vr-menju; sedaj je nekoliko boljše.

„Čas najlepši, čas prekrasni,
Pokaži nam obraz svoj jasni!“

Iz Brezna. (Najmlajši predstojnik.)
Najmlajši občinski predstojnik je gotovo na Breznem in ta je gospod Rihard Sonns, se ve po vedenju veliki Nemeč, akoravno so njegovi predstariši bili kmetovskega stanu, pa ne nemškega, gotovo pa slovenskega, saj sam tudi dobro slovenski zna in govori. Ta gospodiček še komaj 24 let zemljo slovensko tlači.

Ako tedaj tudi mlad, pa ga vendar le moramo javno hvaliti, ker za uboge v svojem predstojništvu izborno skrbi.

Po ukazu ali občinski postavi pustil je v teku leta 30 do 35 posestnikov kaznovati vsakega za 5 goldinarjev zato, ker niso svojih služabnikov in gostačev pri občinskem predstojništvu napovedali v odločenem obroku; tako namreč zahteva postava, da se vsaka preselitev služočih mora občinskemu predstojništvu naznaniti, kar je tudi celo pametno, da se ta ali uni, ako se po njem poprašuje lahko najde; to velja posebno fantom, ki so za vojaški stan odločeni ali morajo vojaško štibro plačevati. Ako bi vsi predstojniki tako strogo ravnali, kakor naš mladi predstojnik na Breznem, ne bi bilo toliko iskanja in popraševanja za tem ali drugim in ubogi bi dobili kaki petak, s katerim bi si lahko kupili soli in še špeha. Na ta način bi lahko vsaka občina imela mnogo denarja v svoji blagajnici za uboge. Na Breznem so ubogi baje srečni, ker imajo tako skrbnega mladega

očeta. Računimo 5 krat 35 je 175 gold. S tolikim denarjem lahko zdaj Brezniški gospod predstojnik vse uboge s koruzo, soljo in morda še celo s špehom obdaruje, o kako ga bodo veseli! Oglasite se vsi ubogi, pa kmalo, pri gospodu predstojniku. Njegova očetovska skrb in res radodarna roka, ki je „finfarje“ prejemala, bo je tudi rada dala, da se vam vaše revno stanje olajša. Posebno zdaj je primerni čas, ko se je krompir sadil, morda še celo istega dobite na vaš zaklad v predstojniški blagajnici, da si ga oskrbite. V zimi, kedar ga boste jedli, vas zagotovim, da bodete z veseljem klicali: „Živijo“ naš gospod predstojnik, ki za nas tako po očetovski skrbi.

Prijatelj ubogih.

Od Ljutomera, 30. aprila. Minola zima z obilnim snegom in dolgotrajnim mrazom nas je živo spominjala na sicer še nepozabljeno zimo med letom 1879 in 1880. Vendar v kljub mrazu jesensko „silje“ ni trpelo mnogo. Še le meseca marcija padli sneg nam je pokazil, oziroma uničil rž. Starega blaga, rži, smo kmetje imeli v zalogi še ne malo, da je „zrnje“ čakalo kupca, ali sedaj ne bomo smeli prodajati, ker bodemo ga morali porabiti večinoma sami. Koder sem v jeseni bil posejal rž, tiste njive sem sedaj preoral, izvzemši jedno, kjer mislim, da mi bo povrnila vsaj seme. Podobno slobodno sodiš glede mojih sosedov. Preorane prostore omislili smo za oves, koruzo, krompir itd. Pšenično polje je pač lepo. Cena pšenici je pri nas v zadnjem tednu poskočila za 1 gld., in danes 100 kilo velja po 9 gl., rž plačujejo po 7 do 8 gl., hajdino po 7 gld., ovs pa „drevenka“ t. j. 40 bokalov ali okoli 30 kilo pride po 2 gld. 50 kr. Za krompirjem letos jako

po koncu, skače sem ter tje ter vpije ves iz sebe: „Zadeli smo! Zadeli smo! — Deset tisoč goldinarjev smo zadeli! — Zena, le poglej, zadeli smo, tu stoji zapisano črno ne belem. — Srečko, katero sem zadnjič kupil, so izrežali. Poglej, kaj bi bilo, ko bi bil jaz tebi dal denar, katerega si hotela imeti. Sedaj bi bili reveži, kakor smo bili poprej; tako pa smo bogati in sosedova hiša z lepim vrtom bo naša. — Saj sem ti vedno pravil in zatrjeval: „Enkrat bomo gotovo zadeli! Toda, sedaj hiti in napravi dobro večerjo, zakaj jaz moram povabiti nocoj svoje prijatelje, da se skupno poveselimo naše sreče.“ Po teh besedah obleče nedeljsko obleko ter hiti iz hiše sporočiti svojim znancem veliko srečo. Precej so vedeli po vsem trgu, da je Lesnik zadel deset tisoč goldinarjev. To je bilo ugibanja in govorjenja! Eni so se veselili, drugi so mu zavidali; splošno pa so mu privoščili, ker so Lesnika sploh v trgu radi imeli. Kamor je prišel, povsod so ga z veseljem pozdravljali in mu srečo želeli. Izredno vesel

pride poslednjič na dom, kjer je med tem žena že pripravila prav okusno večerjo ter preskrbela tudi za pijačo, da prijatelji ne bodo žejni. Nekako bolj ponosno je ta dan stopala Lesnikova mati po hiši okrog, kajti ženska nečimernost tudi njej ni zanesla. Obleka njena se ji je zdela preveč nerodna, in tudi hišna oprava in gospodinjsko orodje zdela se ji je danes prvič preveč vsakdanje. Slikala si je mizarica jasno prihodnost: Otroka seveda ne bodeta doma, mizar naj bo kedor nima denarja; bogatih starišev otroci pa hodijo v šolo, da se kaj priučé in da jim ni treba z žuljevimi rokami služiti si vsakdanjega kruha. Tako si je gradove zidala v prihodnosti mizarjeva žena, toda kedo vé, ali ne le — v oblake? Iz teh prijetnih mislij vzbudi jo mož, ki pripelje celo vrsto prijateljev za seboj. Bili so isti večer prav židane volje in še-le pozno v noč so se razšli domov.

Drugi dan ob sedmi uri so bila še zaprta vrata pri Lesnikovih, kar se dosedaj še nikoli ni zgodilo.

povprašujejo, ker je marsikateremu gospodarju po kletéh zmrznil. V našem trgu so „drevenko“ baje prodajali po 2 gl., v okolici pa je nekdo nastavlil ceno na 1 gl. 20 kr., rekši, da premožnim itak ni treba kupovati, a za ubožne je omenjena cena zadosti dobra. Le škoda, da celó nekateri posestniki, ki bi si ovači lahko pomagali, krompir ob zimskem času spolágajo živini. Poznam kmeta, kateremu krompir ostane za vzpomladne potrebe, ker po zimi živino krmi večidel s peso. Ta rastlina tudi po letu daja dosti „polage“ ali klaje. Toda jedni iste nečejo saditi, drugim se poskušnja s peso ni obnesla, ker ž njo niso ravnali prav. Moj znanec pa ima z „runo“ ali peso veselje in tudi dobiček, porablja jo za živino, vsled tega mu krompir preostaja za kupeca. Da si dotičnik žita in krompirja prihrani še v večej meri, izkorišča on tudi tropine od jabolk; iste namreč izpreša, da dobí „jabolčnico“, potem jih priredi, da se nateče jesih, konečno tako že za dvojno tekočino porabljeno blago obrne v krmo svinjam. On tropine spravi v kakšen sod, vsebina se vtrdi, treba je priliti nekoliko vode, in čim več je bilo sadja, tem več je seveda tropin ter jeden „polovnjak“ zadostuje za 5 ali 6 tednov med ščavo; po tem potu pridobljena „polaga“ ali klaja sme se meriti s slabim žitom, a primerna kiselost povspešuje svinjam tudi zdravje.

Če v raznovrstnih žganjarnicah takšne reči porablja za rejo živine z najboljšim vspehom, zakaj li si kmet ne bi obračal v dobiček? Svinje prodajamo mi lahko in še precej drago, a s tem zamoremo inace malovredne odpadke spraviti celó v denar. Za sklep še bodi pristavljeno to-le: Trta po goricah je dobro prezimila, les je zdrav. Vino kmetje prodajamo liter po 28 do 32 kr.; kapljica je vredna še več ter ni dvombe, da bo cena rasla s tekom časa.

S sv. Višarj, dné 7. maja. Sinoči ob 5. uri dospel sem na sv. Višarje ter sem imel danes tukaj prvo letošnjo božjo službo; s tem je tudi naša sloveča božja pot za to leto otvorena. Vreme je bilo zadnje dni izvanredno toplo in lepo in je neverjetno veliko snega spravilo. Danes je nebo sicer oblačno in gosta megla goro pokriva, pa ni mraza, kajti toplomer je kazal zjutraj 6 in zdaj opoldne 11 stopinj Cels. Če ostane tako toplo, bode se sneg kmalu stekel deloma v Črno, deloma v Adrijansko morje in okrasila se bo naša gora z zelenjem in cvetjem. A več, kakor pomladanski cvet, vredne so duhovne koristi in dobrote, ki jih pobožni romarji prejemajo v slovečem Marijinem svetišču. Naj se češčenje preblazene Device Marije in romanje na sv. Višarje obrani in razevita med vernim slovenskim ljudstvom.

Cerkev in šola.

Rim, 16. maja. Hvala Bogu, da se nam je zopet povrnil ljubi mir. Zadnje dni meseca aprila je pa bilo res tako žalostno tukaj, da bi bil človek najlože jokal in mloval razne poškodovance. Toda

kolikor je škode — vsled razpoka praharnice — na hišah in palačah, je večinoma popravljeno. Kdaj pa bodo cerkve poravnale škodo, ki se jim je pripetila vsled nezgode? Kdo vé? Sv. Pavla cerkev je še

Ko se mizar vzbudi, začudi se, kako da ga boli glava. Toda tolaži se, da lahko še poleži, kajti zdaj je on bogat mož, ki vstane zjutraj, kadar se njemu poljubi. — Ravno se je hotel v postelji še obrniti k zidu in zaspati, ko prisope žena v sobo, rekoč: „Oče, zopet je sel prinesel telegram; kaj pač to pomeni?“

Najbrže, da smo še na kako drugo srečko zadeli. Saj je znano, da, ko človek nekaj dobi, začne mu od vseh strani skupaj leteti. — Polagoma se Lesnik vzdigne v postelji ter odpre pismo; a v istem hipu zakriči in bled kakor zid omahne na posteljo.

„O Bog, preveč sreče tudi ni dobro,“ kliče žena, ker misli, da je moža veselje tako prevzelo. — Toda mož ji pokaže pismo. Ko ga prebere, tudi ona začne jokati in vzdihovati tako, da so se sosedje le povpraševali, kaj da imajo pri Lesnikovih, ker je v hiši tako nenavaden hrup.

Kaj pa je bilo tako strašnega v pismu? — Samo besede: „Naznanim Vam, da je srečko deset tisoč

goldinarjev zadela številka 9909 ne pa Vaša številka 9999. Prosim, ne zamerite neljube pomote. Prijatelj, ki je v naglici prebiral izžrebane številke, se je zmotil.“

Zlati gradovi so bili sesuti in pokopane tisočere jasne nade pri Lesnikovih. Udarec je bil pač za mizarjeve prehud.

„Ne, tega ne prenesem,“ zdihoval je Lesnik. Poleg škode še ta strašna sramota! Prijatelje sem povabil na veselje in sedaj, kjer me bo kdo videl, se mi bo smejal, se norčeval z mene! Ne! Meni ni tukaj „obstati.“

Tudi žena je bila silno potrta. Nova hiša, vrt in vse druge želje, o katerih je sanjala v svojem srečju, vse je izginilo in ostala je le priprosta mizarjeva hišica in čvetero delavnih žuljevih rok v tej hiši.

Tudi ta novica se je bliskoma razširila po trgu in prijatelji so hodili tolažiti mizarjeve in povpraševati, kako se je vendar godila vsa stvar, da se je

vedno zaprta. Kdaj bode pač zopet imela taka umetno barvana okna? In druge prav tako. Čuditi se je, da so katoliški listi o tej zadevi tako mirno pisali. Vatikan imel je razdrobljena vsa umetno barvana okna. Desetletja se bode tu škoda poznala.

Kmalu na to nesrečo pak je prihrul vihar prvega majnika. Delavci so razgrajali, so grozili z vstajo. Več jih je bilo umorjenih, več ranjenih, ljudstvo oplášeno. . . . Sedaj se je povrnil mir! A vendar karabinerji še vedno stražijo s samokresom za pasom po raznih znamenitejših palačah. Vidi se, da je seme nezadovoljnosti gosto posejano v Rimu. Kakšna bode žetev, to bode pokazala morda bližnja prihodnost.

Za cerkev, žal, ne moremo nič prida pričakovati, kajti cerkveno življenje v Rimu se ne more prosto razvijati. Otroci v javnih šolah nimajo nikakega pouka v krščanskem nauku, razven če se učitelju zljubi kake pol ure na teden poučevati. Duhovniki ne smejo v šolo. Res, da je mnogo šol tu v duhovskih rokah, ali te ne morejo popraviti, kar večina državnih šol zagreši. In kakšno prihodnost se nam more obetati iz brezverskih šol? — Temu živa priča bil je prvi majnik. Najprvo seveda se udira po cerkvi in duhovnikih; ali tem že nimajo kaj vzeti. Kaj hočete revežu? Potem pride na vrsto kapital: bogatija naj dá, kar ima; naj se svet „zglíha“ — tako menijo brezverska delavska društva, in teh misli tudi ne skrivajo. Tu je popolna svoboda: tiska se in prodaja, kar kdo hoče. Ljudstvo pa bere, pridno bere najpodlejše časnike, in tako se revolucija sama po sebi razvija. Le prilike treba . . .

tako nesrečno dokončala. — Mizarja pa isti dan ni videl nobeden prijatelj; žena jih je na kratko odpravljala. Ni si upal Lesnik ljudem pred oči prve dni. Bilo ga je sram, da bi bil najraje zlezal v zemljo. Žena se je preje streznila, nego mož. Saj nas prav za prav ni zadela nobena nesreča; izgubili nismo ničesar in ako smo se poprej prerediti z delom svojih rók, bomo se tudi zanaprej. Seveda tako ni, kakor bi si želeli, toda vdati se moramo, česar ne moremo spremeniti. Tako se je žena tolažila.

Lahko se sicer tako govori, a storiti to je veliko težji. To je skušala tudi mizarica. Ko je namreč nekaj dnij pozneje morala plačevati račune za bogato večerjo, za vino itd. bila je zelo potrta, ker je morala iz vseh kotov pomesti vse, da je stroške poplačala. Mojster Lesnik pa je ležal bolan na postelji in menil je, da mora umreti. Toda tega mu ni bilo potreba. Tri tedne po teh dogodkih je namreč zopet prav pridno delal v svoji delavnici. Počasi se je tudi zopet približal ljudem in v nekaterih mesecih je bilo to vse pozabljeno. Svet pač dandanes zelo hitro živi!

Konsistorij, katerega so časniki že večkrat napovedovali, ali zopet morali preklicati, obhajal se bode tajno dné prvega. javno pa četrtega junija. Ob tej priliki bode imenovanih zopet več novih kardinalov. — O papeževem pismu, ki bo obravnavalo socialno vprašanje, zaduji čas razni listi zopet pišejo, kakor da bi bilo že objavljeno. Ali tukajšnji listi ga še niso prinesli, in ti so vendar najboljše poučeni. Sploh uvidevam vedno bolj, da se iz Rima le prepogosto razpošiljajo med svet novice, ki nimajo nikake resnične podloge. Vidi se, da časnikarji drug drugemu hočejo prekositi v tem, da poročajo kaj — novega, če tudi neresničnega. Zato treba v tem pogledu postopati jako premišljeno. Najboljši listi se svojim dopisnikom večkrat na limanice vsedejo.

Za tristoletnico sv. Alojzija se prav marljivo pripravljamo. Izšlo je več knjižic, ki razpravljajo življenje in delovanje angeljskega mladeniča. Svetinje v raznih oblikah v spomin tristoletnice videl sem danes razstavljen po prodajalnicah. Slovesnost se bode vršila posebno sijajno v cerkvi sv. Ignacija, kjer je grob sv. Alojzija. Ali o tem vam poročam še kasneje.

Vreme imamo dokaj toplo. Koderkoli po ulicah hodiš, najdeš vse poletensko opravljeno. Posebno nova zdi se mi noša, katero opažam pri otrocih. Imajo namreč prav po takem kroju upravljen krila, kakor sem opazil to pri otrocih v Ljubljani, katere so pripeljale rudniške matere seboj k sv. Jakobu o veliki noči božje grobe molit. Kaj hočemo! Noša se vedno menja. Tuje ljudstvo, tuje šege.

Sedaj vendar Lesnik več ni sreče iskal v loteriji, mislil si bo marsikateri bralec. — Bomo videli.

Nekega dne pride namreč Lesnik zvečer od svojih prijateljev domov ter iznenadi ženo z novico, da bo zopet začel staviti, češ, ako drugi dobé, tudi njemu sreča ne bo vedno lagala. — Lesnik pa se je tedaj zelo zmotil v svojem računu. Žena je vzrasla pred njim, kakor je še ni videl, odkar je oženjen in povedala mu je tako odločno, da si jej ni upal ugovarjati.

„Veš, dragi moj, kaj ti povem? Do sedaj si ti stavil deset let in iskal sreče. Prepričal si se, da nisi nič zadel. Ti torej pri tem nimaš sreče. Sedaj hočem jaz poskušati deset let svojo srečo. Upam, da bo v desetih letih sreča meni bolj mila, nego je bila tebi.“ — Mož je ugovarjal, pojasnjeval, se branil, a vse mu ni nič pomagalo; take odločnosti pri ženi še ni opazil.

„Ko deset let preteče, pravi naposled žena, boš pa zopet ti prišel, ako bo potreba.“ — In to je obveljalo.

Razne novice.

(„Rodoljub“ nasproti „Domoljubu“.) Slovenski liberalci so naznanili, da bodo začeli izdajati nov list z imenom „Rodoljub“, ki je v prvi vrsti naperjen proti „Domoljubu“. Mi s tem opozarjamo svoje naročnike in prijatelje, da naj prav marljivo razširjajo „Domoljuba“ in najlepše bodo odgovorili nasprotnikom s tem, da vsak dobi „Domoljubu“ vsaj enega novega naročnika. Čas, trud in denar darujemo v korist dobri stvari za blagor vere in domovine, upanje torej smemo imeti, da nas bodo blagi prijatelji tudi v prihodnje prav krepko podpirali pri plemenitem delu za blagor našega vrlega slovenskega ljudstva.

(Birmancev) je bilo v Ljubljani binkoštna praznika 1566, in sicer 628 iz Ljubljane, 928 iz družih župnij ljubljanske škofije, 2 iz goriške, 7 iz lavantinske in 1 iz zagrebške škofije.

(Zakrament sv. birme delili bodo prevzvišeni gosp. knezoškof ljubljanski) o priliki kanonične vizitacije letos v dekanijah Šmarije. Trebnje, Litija, Moravče, Kamnik, Vrhnika in Idrija, in sicer v nastopnih župnijah: I. po šmarijski, trebnjski in litijski dekaniji: dne 14. junija dopoldne v Šmariji, popoldne pa v St. Jurju, dne 15. junija v Lipoglavu, dne 16. junija na Polici, dne 17. ju-

nija dopoldne v Kopanju, popoldne pa v Žalini, dne 18. junija v Višnji Gori (dne 19. junija bodo posvetili veliki altar v St. Vidu pri Zatičini), dne 20. junija v Javorju, dne 21. junija v St. Rupertu, dne 22. junija na Trebelnem, dne 23. junija na Mirni, dne 24. junija na Dolih, dne 25. junija v St. Jurju po Kumom, dne 26. junija pri sv. Križu pri Litiji, dne 27. junija v Čatežu, dne 28. junija v St. Lovrencu ob Temenici, dne 29. junija v Zatičini in dne 30. junija na Krki; II. po moravški in litijski dekaniji: dne 11. julija pri sveti Heleni, dne 12. julija v Hotiču, dne 13. julija na Savi in na Sveti Gori, dne 14. julija v St. Lambertu, dne 15. julija na Sveti Planini in dne 16. julija na Dobovcu; III. po kamniški in moravški dekaniji: dne 26. julija v Mengšu, dne 27. julija na Homecu, dne 28. julija v Vodichah in Zapogah, dne 29. julija v Komendi, dne 30. julija v Tunjicah dne 31. julija v Mekinah, dne 1. avgusta v Zgornjem Tubinju, dne 2. avgusta v Špitališču, dne 3. avgusta na Brdu in v Krašnji, dne 4. avgusta v Blagovici, dne 5. avgusta v Česnjicah in v St. Ožbaltu, dne 6. avgusta v St. Gotardu, dne 7. avgusta v Kolovratu, dne 8. avgusta v Pečah in dne 9. avgusta pri sv. Valentinu na Limbarski Gori; IV. po vrhniški in idrijski dekaniji: dne 6. septembra v Logatecu, dne 7. septembra v Za-

Ostalo je vse pri starem v Lesnikovi družini, le žena je še z večjo strastjo iskala sreče, kakor poprej Lesnik. Vsak teden je gotovo šla v bližnje mesto. Nosila je tje težke jerbace na trg in vse, kar je spečala, ostalo je v mestu, kjer je iskala svojo srečo; tudi mož ji je pri tem večkrat pomagal.

Minulo pa je leto za letom, a terne Lesnikova le ni prinesla iz mesta. Mizar je bil že večkrat nevoljen, a tolažil se je, da deset let ni cela večnost in da potem zopet on pride na vrsto. Med tem sta pa vsa leta prav pridno delala, vzlasti žena; sin in hči sta jima v tem dorasla; prvi je imel le še nekaj tednov, da ga oprosté kot čvrstega ključarskega pomočnika, hčer pa je snubil Lovretov sin, kajti bila je dekle pridna in poštena, da malo takih v trgu. Starši njegovi so bili bogati in za to so mu branili, češ, kaj hočeš z beračico; a sin je ostal pri svojih mislih.

Približal se je Lesnikov god in ž njim je minulo tudi onih deset let, v katerih je žena poskušala svojo srečo. Očetov god so v družini vselej lepo obhajali.

Zbrali so se domači pri skromnem kosilu in najprej sta hči in sin po svoji navadi očetu srečo voščila za god ter mu poklonila primernih darov.

Za njima vošči mu mati obilno srečo, kot dar pa mu izroči kos papirja. Lesnik radoveden vzame papir, prebere in se začudi, ko vidi, da ima pred seboj kupno pismo, vsled katerega sta njegova hiša in vrt, po katerih je Lesnik tako željno hrepenel.

„Mati, ti si gotovo v loteriji zadela; sicer bi me ne mogla razveseliti s tolikim darom! Tisoč goldinarjev, katere si dala za hišo in vrt, to ni majhen denar.“

„Da, oče zadela sem!“ Nato mu izroči drug papir, na katerem je bil zapisan denar, ki ga je žena vsak teden pustila v mestu, pa ne v loteriji kakor je mislil Lesnik, ampak v — hranilnici. V desetih letih se je toliko nabralo, da je z denarjem kupila sosedovo hišo z vrtom. Ostalo ji je pa še toliko, da bo oskrbela lepo „balo“ za hčer, ki se bo v kratkem poročila z Lovretovim sinom.

Lesnik je bil posebno vesel in zadovoljen ter je rekel ženi:

„Mati, tvoja loterija je bolj zanesljiva, kakor je bila moja!“ — Pridno delati, modro hraniti in svojemu delu prositi blagoslova božjega, to je za človeka najlepši — terno!

vedno zaprta. Kdaj bode pač zopet imela taka umetno barvana okna? In druge prav tako. Čuditi se je, da so katoliški listi o tej zadevi tako mirno pisali. Vatikan imel je razdrobljena vsa umetno barvana okna. Desetletja se bode tu škoda poznala.

Kmalu na to nesrečo pak je prihrul vihar prvega majnika. Delavci so razgrajali, so grozili z vstajo. Več jih je bilo umorjenih, več ranjenih, ljudstvo oplašeno. . . . Sedaj se je povrnil mir! A vendar karabinerji še vedno stražijo s samokresom za pasom po raznih znamenitejših palačah. Vidi se, da je seme nezadovoljnosti gosto posejano v Rimu. Kakšna bode žetev, to bode pokazala morda bližnja prihodnost.

Za cerkev, žal, ne moremo nič prida pričakovati, kajti cerkveno življenje v Rimu se ne more prosto razvijati. Otroci in javnih šolah nimajo nikakega pouka v krščanskem nauku, razven če se učitelju zljubi kake pol ure na teden poučevati. Duhovniki ne smejo v šolo. Res, da je mnogo šol tu v duhovskih rokah, ali te ne morejo popraviti, kar večina državnih šol zagreši. In kakšno prihodnost se nam more obetati iz brezverskih šol? — Temu živa priča bil je prvi majnik. Najprvo seveda se udrha po cerkvi in duhovnikih; ali tem že nimajo kaj vzeti. Kaj hočete revežu? Potem pride na vrsto kapital; bogatija naj dá, kar ima; naj se svet „zgliha“ — tako menijo brezverska delavska društva, in teh misli tudi ne skrivajo. Tu je popolna svoboda: tiska se in prodaja, kar kdo hoče. Ljudstvo pa bere, pridno bere najpodlejše časnike, in tako se revolucija sama po sebi razvija. Le prilike treba . . .

tako nesrečno dokončala. — Mizarja pa isti dan ni videl nobeden prijatelj; žena jih je na kratko odpravljala. Ni si upal Lesnik ljudem pred oči prve dni. Bilo ga je sram, da bi bil najraje zlezal v zemljo. Žena se je preje streznila, nego mož. Saj nas prav za prav ni zadela nobena nesreča; izgubili nismo ničesar in ako smo se poprej preredili z delom svojih rôk, bomo se tudi zanaprej. Seveda tako ni, kakor bi si želeli, toda vdati se moramo, česar ne moremo spremeniti. Tako se je žena tolažila.

Lahko se sicer tako govori, a storiti to je veliko težji. To je skušala tudi mizarica. Ko je namreč nekaj dnij pozneje morala plačevati račune za bogato večerjo, za vino itd. bila je zelo potrta, ker je morala iz vseh kotov pomesti vse, da je stroške poplačala. Mojster Lesnik pa je ležal bolan na postelji in menil je, da mora umreti. Toda tega mu ni bilo potreba. Tri tedne po teh dogodkih je namreč zopet prav pridno delal v svoji delavnici. Počasi se je tudi zopet približal ljudem in v nekaterih mesecih je bilo to vse pozabljeno. Svet pač dandanes zelo hitro živi!

Konsistorij, katerega so časniki že večkrat napovedovali, ali zopet morali preklicati, obhajal se bode tajno dné prvega, javno pa četrtega junija. Ob tej priliki bode imenovanih zopet več novih kardinalov. — O papeževem pismu, ki bo obravnavalo socialno vprašanje, zaduji čas razni listi zopet pišejo, kakor da bi bilo že objavljeno. Ali tukajšnji listi ga še niso prinesli, in ti so vendar najboljše poučeni. Sploh uvidevam vedno bolj, da se iz Rima le prepogosto razpošiljajo med svet novice, ki nimajo nikake resnične podloge. Vidi se, da časnikarji drug drug zopet hočejo prekositi v tem, da poročajo kaj — novega, če tudi neresničnega. Zato treba v tem pogledu postopati jako premišljeno. Najboljši listi se svojim dopisnikom večkrat na limanice vsedejo.

Za tristoletnico sv. Alojzija se prav marljivo pripravljamo. Izšlo je več knjižic, ki razpravljajo življenje in delovanje angeljskega mladeniča. Svetinje v raznih oblikah v spomin tristoletnice videl sem danes razstavljene po prodajalnicah. Slovesnost se bode vršila posebno sijajno v cerkvi sv. Ignacija, kjer je grob sv. Alojzija. Ali o tem vam poročam še kasneje.

Vreme imamo dokaj toplo. Koderkoli po ulicah hodiš, najdeš vse poletensko opravljeno. Posebno nova zdi se mi noša, katero opažam pri otrocih. Imajo namreč prav po takem kroju upravljena krta, kakor sem opazil to pri otrocih v Ljubljani, katere so pripeljale rudniške matere seboj k sv. Jakobu o veliki noči božje grobe molit. Kaj hočemo! Noša se vedno menja. Tuje ljudstvo, tuje šege.

Sedaj vendar Lesnik več ni sreče iskal v loteriji, mislil si bo marsikateri bralec. — Bomo videli.

Nekega dne pride namreč Lesnik zvečer od svojih prijateljev domov ter iznenadi ženo z novico, da bo zopet začel staviti, češ, ako drugi dobé, tudi njemu sreča ne bo vedno lagala. — Lesnik pa se je tedaj zelo zmotil v svojem računu. Žena je vzrasla pred njim, kakor je še ni videl, odkar je oženjen in povedala mu je tako odločno, da si jej ni upal ugovarjati.

„Veš, dragi moj, kaj ti povem? Do sedaj si ti stavil deset let in iskal sreče. Prepričal si se, da nisi nič zadel. Ti torej pri tem nimaš sreče. Sedaj hočem jaz poskušati deset let svojo srečo. Upam, da bo v desetih letih sreča meni bolj mila, nego je bila tebi.“ — Mož je ugovarjal, pojasnjeval, se branil, a vse mu ni nič pomagalo; take odločnosti pri ženi še ni opazil.

„Ko deset let preteče, pravi naposled žena, boš pa zopet ti prišel, ako bo potreba.“ — In to je obveljalo.

Razne novice.

(„Rodoljub“ nasproti „Domoljubu“.) Slovenski liberalci so raznanili, da bodo začeli izdajati nov list z imenom „Rodoljub“, ki je v prvi vrsti naperjen proti „Domoljubu“. Mi s tem opozarjamo svoje naročnike in prijatelje, da naj prav marljivo razširjajo „Domoljuba“ in najlepše bodo odgovorili nasprotnikom s tem, da vsak dobi „Domoljuba“ vsaj enega novega naročnika. Čas, trud in denar darujemo v korist dobri stvari za blagor vere in domovine, upanje torej smemo imeti, da nas bodo blagi prijatelji tudi v prihodnje prav krepko podpirali pri plemenitem delu za blagor našega vrlega slovenskega ljudstva.

(Birmancev) je bilo v Ljubljani binkoštna praznika 1566, in sicer 628 iz Ljubljane, 928 iz družih župnij ljubljanske škofije, 2 iz goriške, 7 iz lavantinske in 1 iz zagrebške škofije.

(Zakrament sv. birme delili bodo prevzvišeni gosp. knezoškof ljubljanski) o priliki kanonične vizitacije letos v dekanijah Šmarije, Trebnje, Litija, Moravče, Kamnik, Vrhnika in Idrija, in sicer v nastopnih župnijah: I. po šmarijski, trebanjski in litijski dekaniji: dne 14. junija dopoldne v Šmariji, popoldne pa v St. Jurju, dne 15. junija v Lipoglavu, dne 16. junija na Polici, dne 17. ju-

nija dopoldne v Kopanju, popoldne pa v Žalini, dne 18. junija v Višnji Gori (dne 19. junija bodo posvetili veliki altar v St. Vidu pri Zatičini), dne 20. junija v Javorju, dne 21. junija v St. Rupertu, dne 22. junija na Trebelnem, dne 23. junija na Mirni, dne 24. junija na Dolih, dne 25. junija v St. Jurju po Kumom, dne 26. junija pri sv. Križu pri Litiji, dne 27. junija v Čatežu, dne 28. junija v Št. Lovrencu ob Temenici, dne 29. junija v Zatičini in dne 30. junija na Krki; II. po moravški in litijski dekaniji: dne 11. julija pri sveti Heleni, dne 12. julija v Hotiču, dne 13. julija na Savi in na Sveti Gori, dne 14. julija v St. Lambertu, dne 15. julija na Sveti Planini in dne 16. julija na Dobovcu; III. po kamniški in moravški dekaniji: dne 26. julija v Mengšu, dne 27. julija na Homecu, dne 28. julija v Vodica in Zapogah, dne 29. julija v Komendi, dne 30. julija v Tunjicah dne 31. julija v Mekinah, dne 1. avgusta v Zgornjem Tubinju, dne 2. avgusta v Spitališču, dne 3. avgusta na Brdu in v Krašnji, dne 4. avgusta v Blagovici, dne 5. avgusta v Česnjicah in v Št. Ožbaltu, dne 6. avgusta v Št. Gotardu, dne 7. avgusta v Kolovratu, dne 8. avgusta v Pečah in dne 9. avgusta pri sv. Valentinu na Limbarski Gori; IV. po vrhniški in idrijski dekaniji: dne 6. septembra v Logatcu, dne 7. septembra v Za-

Ostalo je vse pri starem v Lesnikovi družini, le žena je še z večjo strastjo iskala sreče, kakor poprej Lesnik. Vsak teden je gotovo šla v bližnje mesto. Nosila je tje težke jerbace na trg in vse, kar je spečala, ostalo je v mestu, kjer je iskala svojo srečo; tudi mož ji je pri tem večkrat pomagal.

Minulo pa je leto za letom, a terne Lesnikova le ni prinesla iz mesta. Mizar je bil že večkrat nevoljen, a tolažil se je, da deset let ni cela večnost in da potem zopet on pride na vrsto. Med tem sta pa vsa leta prav pridno delala, vzlasti žena; sin in hči sta jima v tem dorasla; prvi je imel le še nekaj tednov, da ga oprosté kot čvrstega ključarskega pomočnika, hčer pa je snubil Lovretov sin, kajti bila je dekle pridna in poštena, da malo takih v trgu. Starši njegovi so bili bogati in za to so mu branili, češ, kaj hočeš z beračico; a sin je ostal pri svojih mislih.

Približal se je Lesnikov god in z njim je minulo tudi onih deset let, v katerih je žena poskušala svojo srečo. Očetov god so v družini vselej lepo obhajali.

Zbrali so se domači pri skromnem kosilu in najprej sta hči in sin po svoji navadi očetu srečo voščila za god ter mu poklonila primernih darov.

Za njima vošči mu mati obilno srečo, kot dar pa mu izroči kos papirja. Lesnik radoveden vzame papir, prebere in se začudi, ko vidi, da ima pred seboj kupno pismo, vsled katerega sta njegova hiša in vrt, po katerih je Lesnik tako željno hrepenel.

„Mati, ti si gotovo v loteriji zadela; sicer bi me ne mogla razveseliti s tolikim darom! Tisoč goldinarjev, katere si dala za hišo in vrt, to ni majhen denar.“

„Da, oče zadela sem!“ Nato mu izroči drug papir, na katerem je bil zapisan denar, ki ga je žena vsak teden pustila v mestu, pa ne v loteriji kakor je mislil Lesnik, ampak v — hranilnici. V desetih letih se je toliko nabralo, da je z denarjem kupila sosedovo hišo z vrtom. Ostalo ji je pa še toliko, da bo oskrbela lepo „balo“ za hčer, ki se bo v kratkem poročila z Lovretovim sinom.

Lesnik je bil posebno vesel in zadovoljen ter je rekel ženi:

„Mati, tvoja loterija je bolj zanesljiva, kakor je bila moja!“ — Pridno delati, modro hraniti in svojemu delu prositi blagoslova božjega, to je za človeka najlepši — terno!

vracu in na Gori, dne 8. septembra v Idriji, dne 9. septembra v Spodnji Idriji in v Ledinah, dne 10. septembra na Vojskem, dne 11. septembra v Godoviču, dne 12. septembra v Hotedršici in dne 13. septembra v Podlipi.

(Pozor pri „lozih“ ali srečkah!) Spod Kozjaka se nam naznanja, da je tam nekdo „loze“ ali srečke društva „Rudeči križ“ prodajal kmetom po 30 gld. Za ta znesek bi lahko dobil skoro dve srečki. Jedna srečka velja namreč samo okoli 18 gld.; n. pr. dné 13. maja bi jo v vsakej menjalnici dobil za 18 gld. 50 kr. Kdor že želiš kupiti kakšno srečko, predno kupiš, povprašuj katerega izvedenca v občini, recimo duhovnika ali učitelja.

(Bela zastava) je skoz nekoliko dnij vihrala nad ječami v Mahrenbergu in v Ljutomeru, v znamenje, da niso imeli nobenega „ptiča v kletki“.

(Z Dobrne) se nam piše, da so tam od adventa do konca aprila ubožni učenci ob poldne dobivali toplo hrano. Za isto je gospa pl. Heider priložila 20 gld., a 18 gld. 76 kr. so mladino ljubi zbrali pri nekem zabavnem večeru pred pustom. Obed je pa za neznatno ceno oskrbovala gospa Orselova.

(Kakošna je Amerika.) Prijatelj iz severne Amerike tako-le piše: Čez sto naših ljudi ima že danes tukaj te-le mastne službe: Po duevu na trebuhu na solncu leže in travo grizejo, po noči pod smrekami v gozdih zvezde študirajo. Opoldne se mažejo s tešč slino po želodcu, južinjajo mravlje, večerjajo pa komarje. Davkov ni nič. Menažo „fašejo“ vsak za-se. Vsako noč jim hodi trebuh pod hrbet vasovat. Vsak vse svoje seboj nosi. Hodijo kar po maternih podplatih. Obleko imajo — na sapo. Pa naj reče kedo, da ni „fletno“ v Ameriki. Kakor vidite, dobre volje so tam bolj, kakor pri nas.

(Smrt na vislicah.) Ivan Schönwetter je bil v Gradcu konjski mesar, a doma je od Sv. Jurija v Slovenskih Goricah. Mesarju je kot mešetar pri kupovanji zadnja štiri leta pomagal Ivan Bárbarič iz Turnišča na Ogrskem. Letos dné 2. aprila je mesar svojega mešetarja v Kaniži blizo Maribora zavratan napadel, prerezal mu vrat in vzel 127 gld. ter se odpeljal v Gradec. Na smrt ranjeni mešetar je še prikorakal v bližnjo hišo in tam napisal ime mesarja-razbojnika. Ranjenca spravili so v bolnišnico, orožniki so pa razbojnika povabili v Maribor. Postavili so ga pred Barbariča, ta je mesarja prepoznal. Sedaj je Schönwetter svojo hudobijo obstal in še dostavil, da je mešetarju dolžen že 905 gld. 37 kr. in da se je svojega dolžnika hotel znebiti s pomočjo noža. Barbarič je dne 5. aprila umrl. Mesarja so pa dne 15. aprila pri porotnih sodbah v Celji obsodili k smrti na vislicah.

(Grosen umor.) Iz želimeljske doline se nam piše: Poročali ste že kratko o silnem zločinstvu v naši okolici; naj vam danes kaj več povem o groznem dejanju, ki se je izvršilo na povi česti od Pijave Gorice proti Turjaku. Dne 9. maja šla je po tem potu 25letna kramarica, Slovakinja iz ogrske Nitre, Ana Rohazek, z raznoterim obilnim blagom. V samotni hosti proti Turjaku jo tolovajsko napade neznan zločinec, jej vseka menda z dolgim nožem ali bodalom tri rane, katerih vsaka bi morala povzročiti smrt — eno na senu, drugo na vratu in tretjo skoz hrbet v pljuča — ter jo zavleče v goščavo pod cesto. Mogoče tudi, da je sirotica še sama imela toliko moči, da je v hosto bežala pred hudobcem in tam smrtno ranjena obležala pa umrla. Blaga jej tolovaj ni vsega vzel, tudi denarjev ni vseh pobral; našli so pri umorjeni še 11 gld. 50 kr. Morda grozovitnež ni utegnil vsega odnesti, ker pripovedujejo, da ga je odgnal neki pes, ki je v hosti zajca sledil. Divjak se je morda bal, da je tudi kak človek v bližnji. Mož iz naše okolice pripoveduje, da je po imenovani cesti stopajoč zaslišal klic: „Jezus, Marija! mene nikar!“ Šel je za glasom, a postalo je vse tiho, le omenjeni pes je prišel proti njemu. Drugi dan, 10. maja, zapazili so vozniki nekoliko kramarskega blaga po cesti raztresenega in nekoliko cunj viselo je po vejah. Šli so nekaj korakov naprej v hosto ter so globoko pod cesto našli krvavo truplo umorjene Slovakinke. Stvar se je brzo naznanila orožnikom na lgu in e. kr. sodniji v Ljubljani, ki je prav kmalu od poslala komisijo na mesto zločinstva. Zandarmi pridno poizvedujejo in preiskujejo, a divjaka se nimajo. Le toliko so poizvedeli, da je prav tisti dan, dné 9. maja, šel neki človek srednje velikosti in s črnimi brkami pod nosom, od Pijave Gorice za kramarico in med potjo se nekatere popraševal, so li videli tu memo kako kramarico iti? Bog daj, da pride kmalu pravici v roke hudobnež, ki ne zasluži družega, kakor vislice! Truplo oropane in umorjene so pokopali v Zelimljah.

(Nevihta in ogenj.) Iz Šturij na Vipavskem se nam piše: V petek popoldne je nastala pri nas huda nevihta. Močno je grmelo in treskalo, predno se je ulila huda ploha. Neki delavec šel je iz fužin domov v Šturje, zraven njega pa bčerka pod dežnikom, katerega je prinesla očetu nasproti. Kar trešči v drevo na višini in puh podere očeta, korenjaka, na tla, a 12 letni deklici, ki gre tik očeta, ne zgodi se nič hudega, le prestrašena gleda, ali je oče mrtev ali ne. A čez malo trenutkov se oče zopet zavé in hvali Boga, da ni bilo kaj hujšega. V hudem ualivu pospešita korake proti domu. — Večja nesreča zadela je kmeta Fr. Vidmarja na Kolku št. 16. V so-

boto zvečer okoli $\frac{1}{2}$ 9. ure začelo je pod streho goreti. Kako je ogenj nastal, sami ne vedo. Ker še niso bili vsi pri počitku, zapazili so kmalu in dobili še toliko časa, da so izgnali živino iz hlevov. Orodje, živež, obleko upepelil jim je požar. Raztreseni sosedje zvedeli so za nesrečo, ko je ogenj že ugašal. Pogorelec bil je zavarovan pri „Slaviji“ za malo stoto, pa če mu banka tudi vse izplača, imel bo vsejedno še enkrat toliko škode.

(Strela) je udarila v soboto v hišo posestnika Kermelja v Kozarjih ter ubila jednega vola v hlevu. Pogorela je streha na hiši, hlev in krma. Škode je do 1000 glđ.

(Iz Cerknice) se nam piše: V Dolenji Vasi pri Cerknici se je osnovalo novo gasilno društvo, ki šteje 40 môž. Načelnik je g. J. Petrovič. — Dne 4. t. m. je pogorela v Cerknici kočja posestniku M. Dragoliču. — Kakor ste že poročali, osnoval se je pri nas odbor za lepšanje trga in okolice. Doslej so nasadili do 200 drevesc, največ lipovih. S časom dobi trg prijazno šetališče. Tudi primeren vodovod bil bi potreben, ker naš potok je jako nesnažen. — Nedavno sem bil na Rakeku, kjer me neki tujec, čedno oblečen, pozdravi ter mi začne razlagati o potrebi delavskih strajkov. Ker je neznan mi človek bil jako oprezen, slutim, da je on mednarodni delavski hujškač.

(Predrzen tat) Iz Otoka na Gorenjskem se nam piše: V soboto dne 9. t. m. proti večeru pride v gostilno Tineta Fl. potepuh, star okoli 40 let, velik, ki govori tudi nemški, ter naroči voz do Podnarta. Namesto gospodarja ga je peljal tukajšnji kovač. Da je imel tujec slabe namene, kaže že to, ker je opomnil, da ni potreba svetilnice pri vozu. Ko prideta na Posavec okoli 9. ure, gre kovač v krčmo po pol litra vina, medtem pa nepridiprav požene in voz zgine v noči. Zvedeli smo, da se je lupež okoli 10. ure na Bistrici peljal skozi mitnico. Kobilica je visoka k večjemu 14 pesti, voz (koleselj) ima železni zavornici. Človek, ki se je delal kruljevca, se je tudi izrazil, da je nečak nekdanjega brezniškega župnika Pintarja.

(Nezgoda.) Iz Sorice se nam poroča: Naši mladi ljudje, zlasti drvarji, na pomlad zapuščajo dom ter odhajajo na Koroško, Štajersko, Solnograško, pa tudi v Galicijo in Bukovino na delo, da si za zimo kaj prislužijo. Žal, da se vsem ne posreči. Dne 9. t. m. je iz Gollinga na Solnograškem došla brzojavka, da sta se tam pri spravljanju hlovdov čez vodo dva naša delalca, Lovre Grohar in Anton Jesterle ponearečila. Pozneje je došlo pismo poročilo, da je L. Grohar pri delu zašel v globoko vodo, ki mu spodnese noge. Tovariš Anton Jesterle hiti mu na pomoč, a tudi njega zgrabi

deroča voda in odnese. Morda bode ta nesreča zdrabila nekatere, ki bi tudi doma zaslužili si potrebni kruh.

(Nesreče.) V Celji je usnjar in krčmar Jellenz pri trgovini imel zgube za 3000 glđ. Vsled tega se mu je zmešala pamet in se je poskusil vstreliti; ko pa se mu je nekoliko spodneslo, je poiskal še prostor, da se je obesil. Dne 5. maja zvečer je strela udarila v poslopje Črešnjarjevo blizu Oplotnice, požar so opazovali celo od Savinjske doline. Istega dne je strela zažgala pri Dolarju v Trebovnji blizu Drave, pogorela je kovačnica, škedenj in štala. Tudi tisti dan je Peter Strmčnik z Bočne pri Gornjigradu vozil vino; vsled strele so se splašili konji, zavili z vozom, da se je ta prevrgel in voznika pod seboj usmrtil. Dne 2. maja je toča klestila okoli Dobja, dne 7. maja blizu Ponikve ob železnici, dne 8. maja pa pri Sv. Urbanu blizu Ptuja, tukaj je udarila strela in Kolariču usmrtila konja in dva vola.

(Hudobnost.) Pri Sv. Ropertu v Slovenskih Goricah je nekdo po noči zadela hišna vrata ter na streho spustil rudečega petelina; ljudje so si komaj rešili življenje.

(Nos odgriznil) je posestnik Tesovnik posestniku Kapušarju v Ljubnu v Savinjski dolini. Sprla sta se bila zavoljo nekega dolga. Ranjenec se je podal v Gradec, kjer bodo siromaku zdravniki oskrbeli nos.

(Kuga na gobcih in parkljih.) Po uradnih poročilih so pri prašičih, ki so bili pripeljani iz Virovitice na Hrvaškem v Dunajsko Novo Mesto, zapazili bolezen na parkljih in rileh. Vsled tega je prepovedano uvažanje prašičev iz imenovanega kraja na Štajersko.

(Na Trsatu) se je 600 letnica prav lepo vršila. Kakor se nam poroča, bilo je tam zbranih nad 15.000 romarjev iz Hrvatske, Istre in Primorja. Z vlaki, katere je priredil g. Jos. Paulin, pripeljalo se je na Reko do 3.000 oseb, med temi okoli 500 Štajercev, dasiravno vreme ni bilo ugodno. Red je bil povsod prav lep navzlic tolikemu številu ljudi. Opatijo je včeraj obiskalo do 2000 tujcev.

(Posnemanja vredno.) V Novem Yorku v Ameriki imajo od 1. sept. l. l. veljavno postavo, katera prepoveduje dečkom pred 16 letom kaditi po ulicah in javnih prostorih; kdor se pregreši zoper postavo, plača kazni 10 do 20 dolarjev. Pri nas bi bila tudi potrebna taka postava.

(Tržna cena v Mariboru.) Pšenica 7 gl. 20 kr., rž 6 glđ. 30 kr., ječmen 6 glđ. 30 kr., oves 4 glđ. 20 kr., kuruza 6 glđ. 20 kr., proso 6 glđ. 10 kr., hajdina 6 glđ. 20 kr., krompir 2 gl. 20 kr., vse po hektolitru; kilo fižola 10 kr., leče 28 kr., graha 24 kr., riže 28 kr., sladkorja 34 kr., sljiv 28 kr., čebule 8 kr., komina 28 kr., hrena 16 kr., masla 1 gl.,

masti 64 kr., slanine (špeha) sveže 52 kr., povojene 65 kr., putra 90 kr., sira 12 kr.; jajce 2 kr.

(Roparji v gradu.) Na gradu gospe Trizonijeve blizu Sebastopola na Ruskem slisal je pred nekaj dnevi sluga na dvor šču lajanje psov. Misli je, da bo kje v bližini kak volk, zato vstrelil s puško v zrak. Toda precej se začujejo nasprotni streli, vsled katerih je sluga hudo zadet padel na tla. To je bilo znamenje, da so roparji napsdli grajščino. Poveljnik, ki je imel črno krinko na glavi, zahteval je videti grajsko gospo, ki je morala seveda rada ali nerada vstreti tej zahtevi; znesti mu je morala skupaj vse svoje dragocennosti in denar. Roparji so vse to popravili, a zahtevali so še, da naj jim gospa napravi okusno večerjo; tudi to se je zgodilo in gospa pri tem ni izgubila mirne zavesti, namreč je na videz vesela sedela z roparji pri mizi. Zatem so zahtevali roparji od gospe, da jim da v spomin na lepo večerjo namizno orodje: žlice, vilice, nože itd.; tudi v tem jim je vstrigla gospodinja. Glavar roparjev pa je hotel nadalje imeti še prstan z roke in ko se je gospa ustavljala, potegnil je precej nož, hoteč ji odrezati prst, ako bi se branila izročiti mu prstan. Komaj ga je potolčila in pomirila, da kot prstana ne more sneti s prsta, boče mu drugače se prijazno skazati, vzlasti tedaj, ako ga vjemó in v obsodbo odvedó v Sibirijo. — Šele potem so roparji bogato oblozeni zapustili grad. Strah seveda, ki ga je prestala gospa, bil je nepopisen in vendar je ostala tako hladnokrvna.

Loterijske srečke.

Dunaj	9. maja:	55.	89.	14.	33.	20.
Gradec	9. maja:	58.	46.	77.	8.	64.
Lince	16. maja:	44.	66.	45.	2.	48.
Trst	16. maja:	88.	68.	47.	80.	58.

Kwizdov fluid proti protinu

bolečine olajšujoče domače sredstvo.

Cena steklenici 1 gold.

Kwizdov alveolar-zobna ka- piflja 1 stekl. 50 kr.	Kwizdova tinktura za kurja očesa in bračevice 1 ste- klenica 55 kr.
Kwizdov lasni cvet 1 st. 50 kr.	Kwizdov trpotčev sok, stekl. 35 kr.
Kwizdov obliž za kurja očesa. Škatljica po 35, 70 kr.	Kwizdova alveolar-zobna pasta škatljica 70 kr.
Kwizdova francoska žganja. Stekl. 85 kr.	Kwizdova čebulna pomada, kozček 80 kr.
Kwizdova alveolar-ustna veda, stekl. 40 kr.	

Prava je z zdravstvenega
biva po vseh lekarnah

varstveno znamko se do-
v Austru-Operkeje.

Vsak dan razpoložljiva po pošti glavna zaloga:

Okrožna lekarna Korneuburg b. Wien
Franc Iv. Kwizda.

(10-4)

Prihodnja številka „DOMOLJUBA“ izide dne
4. junija.

Tržne cene v Ljubljani

dne 16. maja.

	gl.	kl.		gl.	kl.
Pšenica, bkti.	7	50	Špeh povojen, kgr.	—	64
Reš.	5	36	Surovo maslo,	—	70
Jedmen.	4	87	Jajce, jedno	—	2
Oves.	3	50	Mleko, liter	—	10
Ajda.	5	36	Goveje meso, kgr.	—	60
Proso.	5	20	Telečje	—	56
Koruz.	5	50	Svinjsko	—	66
Krompir.	2	77	Koštrunovo	—	40
Leča.	9	—	Pikanee	—	60
Grah.	10	—	Golob	—	29
Filol.	9	—	Seno, 100 kgr.	—	179
Maslo, kgr.	—	88	Slama,	—	223
Mast.	—	68	Drva trda, 4 mtr.	—	669
Špeh sveč.	—	54	„ mehka,	—	440

Vsem

metovalcem, trgovcem in obrtnikom in
sploh vsem, ki želé to ali ono stvar spečati ali
pa kupiti, priporočamo, naj naznanjajo to v

„DOMOLJUBU“

ki je za to najbolj pripraven, ker je med vsemi
slovenskimi listi najbolj razširjen in ima svoje
bralce med vsemi stanov.

Varstvo
proti

živinski kugi,
pšenu praščov,
muham v hlevih,
mrčesom vsake vrste,
gnjilobi in ošterjenju lesa,
hišni in zidni glivi,
mokrim zidovom itd.

daje priznano najboljši

Barthel-ov izvorni

(16-8)

carbolineum

hkrato najcenejši in najboljši orehovorjavi na-
maz za lesene predmete, kateri potem 3-4krat
dlje trpé.

5 klg. po pošti glđ. 150, 100 klg.
glđ. 16.— na Dunaju.

Troški majhni — korist stoterna.

Prospekti in vsa druga pojasnila zastoj in tranka.

MIHAEL BARTHEL & Co.

Dunaj, X., Keplergasse 20.

(Ustanovljeno 1781.)

(4)

Zalogo imata

brata Eberl-a v Ljubljani.

Dopisuje se slovenski.

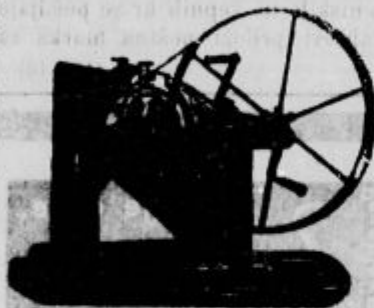
Katoliška Tiskarna

v Ljubljani, Valvazorjev Trg št. 5

se priporoča preč. duhovščini, društvom, trgovcem, občinskim uradom in slav. občinstvu za vsakovrstna v tiskarsko stroko spadajoča naročila.

Vsi stroji za kmetijstvo in vinorejo!

Plugji, brane, njivni valarji, sejalnice, stroji za košnje, obračalnica za seno, konjske zobače, stiskalnice za seno, mlatilnice, gepelji, loko-

mobili, trisoure, snažilnice žita, stroji za robkanje turšice, slamoreznilce, stroji za trenje žita, za rezanje repe, za mlenje in meškanje sadja, za stiskanje grozdja in oliv, peronospora-aparati, stroji za lupljenje ovočja, sušilnice za ovočje in zelenjad, smrki (pumpe) za vino, kletne priprave, smrki za vodnjake, krošne žage, decimalne tehtnice, tehtnice za živino, mlečni separatorji, priprava za vzdigavanje sodov, stroji za vrtnanje, avtomatično delujoče stiskalnice sladke krme, stroji za žetanje, treslice itd. (20-7) (20-5)

Vse najbolje izdelano po najnižji tovarniški ceni.

Jamstvo! Pripravno plačevanje! Čas poskušnje!

Zaloga kmetijskih in vinorejskih strojev

IG. HELLER, II, Dunaj, Fraterstrasse 78.

Bogato ilustrovani 144 strani obsežajoči ceniki v nemškem, italijanskem in slovanskem jeziku se pošiljajo gratis in franko.

Zanesljivi zastopi se povsod usnujejo.

Hišo, mlin, žago in stope,

daje v najem

Janez Ravnikar, v Polhovem Gradcu. (3-2)

Obrabljene pismene marke kupuje vsak čas

G. Zechmayer, Nürnberg.

Obrazec zastonj. (20-19)

Na Najvišje povelje Nj. c. in kr. apostolskega veličastva

Bogato oskrbljena po c. kr. ravnateljstvu loterijskih dohodkov zajamčena

XXVII. državna loterija

za civilne dobrodelne namene.

3091 dobitkov v skupnem znesku 170.000 goldinarjev in sicer:

1 glavni dobitek s 100.000 glđ. z dvema preddobitkoma in dvema podobitkoma à 500 glđ., 1 dobitek s 15.000 glđ., 1 dobitek s 5000 glđ., 1 dobitek s 4000 glđ., 1 dobitek s 3000 glđ., 1 dobitek s 2000 glđ., 1 dobitek s 1000 glđ. in 80 dobitkov po 100 glđ. v gotovini, naposled serijski dobitki v skupnem znesku 30.000 glđ.

Žrebanje se bo vršilo nepreklicno dne 11. junija 1891. — Srečka stane 2 glđ. a. v.

Podrobnejša določila ima igralni narert, ki se dobiva brezplačno s srečkami pri oddelku za državne loterije, Dunaj, L. Riemergasse 7, 2. Stock, im Jakobberhofe, kakor tudi po mnogih prodajalnicah.

Srečke se pošiljajo poštne prostje.

Dunaj, marca meseca 1891.

C. kr. ravnateljstvo loterijskih dohodkov,
oddelek državne loterije.

(6-4) (4)

Tinktura
za želodec.
(Tinctura Rhei Comp.)

lekarja Piecolija v Ljubljani, narejena z večine iz samega pristoega kineskega revnja, je ukusno in izdatno zdravilo, katero ureja funkcije prebavnih organov. Razposilja jo izdelovatelj v zabojčkih po 12 steklenic.

Jedna steklenica velja 10 kr.
(60 - 14) (60 - 36)

Kwizdov
izklj. priv.

restitucijski fluid,
voda za umivanje konj.

Vše 30 let z najboljšim uspehom v mnogih dvornih hlevih, v večjih civilnih in vojaških hlevih v rabi za okrepčanje pred in ojačenje po velikih naporih, pri izpahnenji, otrpnosti kit itd., naredi konja zmožnega za izredno težko vožnjo in tek.

Cena steklenici gld. 1.40.

Pravi z gorujo varstveno znamko se dobi v vseh lekarnah in drožerijah v Avstriji in na Ogerskem.

Vsak dan pošilja po pošti glavna zaloga:

Frane Iv. Kwizda,
c. in kr. avstrijski in kr. rum. dvorni zalagatelj, okrožn lekarnar, Korneuburg b. Wien. (10 4)

Cena
2 gld. 95 kr.

Ura z

in zvončkom
sveti, vis. 18cm
vine, je dobiti

S kalendarijem
3 gld. 75 kr.

budilnikom

ki se po noči
vokrovu izko-
v tovarni

EMIL MAYER na Dunaji,
I, Bauernmarkt, 13. (12-7)

Ura s kukavico, ki naznanja čas, v lično izrezljanej omari, podobarsko delo, s košenimi kazalci 8 gld.

Centki stenjskih in žepnih ur se pošljajo brezplačno, če se zahtevi priloži poštna marka za poslatev. (13-13)

(6) (3)

L. Mikusch,
tovarna delavkov,
Ljubljana, Mesini trg 15.

Preoblike.
Popravila.

Največji izbor

Roboi za na glavo, svilnati in volneni, v najrazličnejših bojah, platno, kot'nina, hlačevina, volneno blago (4)

lepo, močno, dvojne širokosti, meter po 50 kr. in više.

Fr. Petrič,
trgovina z manufakturnim in kramarskim blagom
v Ljubljani, Špitalske ulice 6

Domaća trdka!
Poleg Lingarjevih ulic.

Najnižje cene!
Centki in vzorci franco!

priporoča svojo največjo zalogo in najraznovrstnejšo izbero modnega in kramarskega blaga, sukna za moške in ženske obleke.